

بررسی تأثیر شرایط هیدرودینامیک و مورفولوژی رودخانه بهمنشیر بر روی خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های سری جزر و مدی بهمنشیر

قنبه ملک^۱، مashaalleh خامه‌چیان^{*}^۲، کاظم مرادی هرسینی^۳

پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۹/۲

دريافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۰/۴

چکیده

رودخانه بهمنشیر یک رودخانه جزر و مدی دوسویه در جنوب‌غربی استان خوزستان می‌باشد که از رودخانه کارون در محلی بهنام سه شاخه حفار (محل اتصال رودخانه‌های کارون، اروندرود و بهمنشیر) در نزدیکی خرمشهر منشعب شده و بعد از طی مسیری در حدود ۸۰ کیلومتر به خلیج فارس متنه می‌گردد. نهشته‌های عهد حاضری که در امتداد این رودخانه وجود دارند، شامل دو افق رسی می‌باشند که توسط یک افق ماسه‌ای-سیلتی از یکدیگر جدا شده‌اند. این نهشته‌ها که در یک محیط جزر و مدی ته نشست یافته‌اند به عنوان سری جزر و مدی بهمنشیر شناخته می‌شوند. مطالعات هیدرودینامیکی و محیط‌رسوبی این رودخانه نشان می‌دهد که جریانات جزر و مدی از طریق رودخانه اروندرود در بالادست و از طریق خلیج فارس در پایین‌دست وارد رودخانه بهمنشیر می‌شوند. در منطقه میانی رودخانه نیز به علت مورفولوژی خاص این رودخانه بر شدت انرژی و تراز جزر و مد کاهش پیدا می‌کند. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر شرایط هیدرودینامیکی و مورفولوژیک خاص این رودخانه بر روی خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های سری بهمنشیر می‌باشد. مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که در مناطق بالادست و پایین‌دست رودخانه به علت حضور جریانات جزر و مدی دوسویه، شرایط رسوبی و محیط شیمیایی تقریباً یکسانی به وجود آمده است که این شرایط سبب ایجاد مشابهت‌هایی در خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی از قبیل خصوصیات فیزیکی، مکانیکی و شیمیایی نهشته‌های سری بهمنشیر شده است. همچنین در منطقه میانی رودخانه به علت کاهش شدت انرژی جریان به دلیل مثاندری شدن این قسمت از رودخانه، درصد کانی‌های رسی نسبت به کانی‌های غیررسی افزایش یافته است. همین امر موجب شده خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی منطقه میانی رودخانه نسبت به مناطق بالادست و پایین‌دست آن تغییرات زیادی نشان دهد.

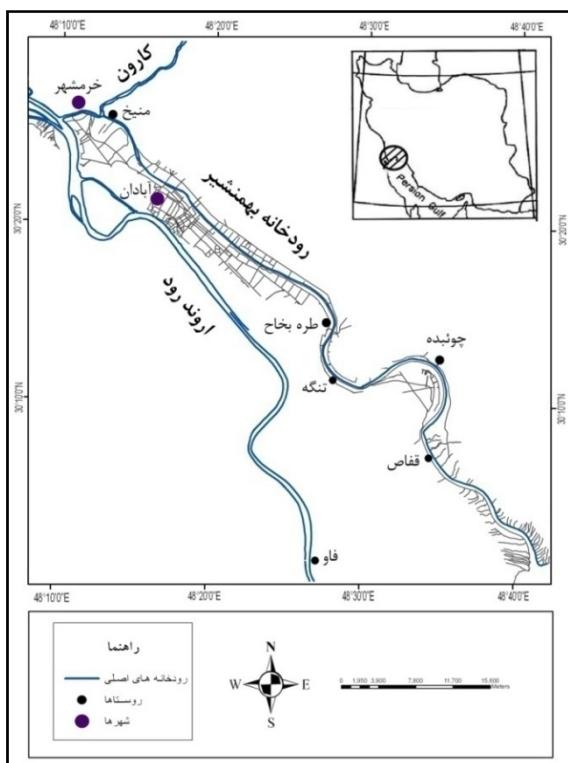
کلید واژه‌ها: خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی، سری بهمنشیر، شرایط هیدرودینامیکی، مورفولوژی

^۱- دانشجوی دوره کارشناسی ارشد زمین‌شناسی مهندسی دانشگاه تربیت مدرس

^۲- دانشیار گروه زمین‌شناسی مهندسی دانشکده علوم پایه دانشگاه تربیت مدرس Khamechm@modares.ac.ir

^۳- استادیار دانشکده علوم زمین دانشگاه دامغان

* مسئول مکاتبات

شکل ۱. موقعیت رودخانه جزء و مدی دو سویه بهمنشیر در جنوب غربی دشت خوزستان

۲. هیدرودینامیک و مورفولوژی رودخانه بهمنشیر

رفار هیدرولیکی رودخانه بهمنشیر از یک طرف در بالادست، تحت تأثیر رودخانه کارون و نفوذ جزر و مد دریا از طریق اروندرود می‌باشد به گونه‌ای که در هنگام وقوع پدیده مد در خلیج فارس، جریانات جزر و مدی توسط رودخانه اروندرود به منطقه بالادست رودخانه می‌رسد و از طرف دیگر در پایین دست، تحت تأثیر جریانات جزو و مدی خلیج فارس می‌باشد و این خود پیچیدگی خاصی به این مسئله داده است. بیشتر مطالعات هیدرولیک رودخانه بهمنشیر توسط شرکت‌های مختلف (به صورت پژوهشی) با استفاده از مدل هیدرودینامیکی MIKE صورت گرفته است. از این رو سعی شده است تا با استفاده از اندازه‌گیری‌هایی که توسط این شرکت‌ها از ایستگاه‌های مختلف انجام گرفته است، تغییرات تراز جریان مطالعه گردد.

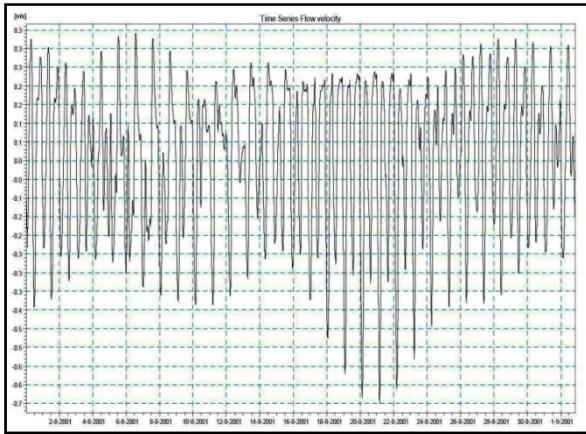
تغییرات تراز آب و سرعت جریان درامتداد رودخانه در این قسمت سعی شده تا با گردآوری و یکپارچه کردن داده‌های موجود گزارش‌های مختلف مطالعات هیدرولیک و خروجی‌های مدل (MIKE) از ایستگاه‌ها و مناطق مختلف رودخانه، تغییرات هیدرودینامیکی درامتداد آن بررسی وارزیابی شود.

۱. مقدمه

رودخانه بهمنشیر به طول ۸۰ کیلومتر در متنه‌ایه جنوب غربی دشت خوزستان واقع گردیده است. این رودخانه در بالادست به رودخانه کارون و کanal حفار (انشعاب دیگر رودخانه کارون) و در پایین دست به خلیج فارس متنه می‌گردد که دارای شرایط هیدرودینامیک و مورفولوژی خاصی می‌باشد. به گونه‌ای که از دو سمت بالادست و پایین دست تحت تأثیر جریانات جزر و مدی قرار دارد (شکل ۱).

در این تحقیق با توجه به شرایط مذکور سعی گردید با گردآوری اطلاعات هیدرودینامیکی رودخانه بهمنشیر و خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های عهد حاضر در امتداد این رودخانه، به تأثیر شرایط هیدرودینامیک و مورفولوژیک آن بر روی خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی پرداخته شود.

مطالعات زمین‌شناسی مهندسی متنوعی در نهشته‌های کواترنر مناطق رودخانه‌ای و ساحلی صورت گرفته است که از آن جمله می‌توان به فعالیت‌های دلگادو و همکاران (Delgado et al., 2003) در خصوص دشت سیلابی رودخانه سگورا واقع در جنوب شرقی اسپانیا، بوزانو و همکاران (Bozzano et al., 2000) در مورد رودخانه تایبر واقع در شهر رم ایتالیا، نهشته‌های دشت سیلابی رودخانه یانگ در غرب شهر نانجینگ کشور چین (Xia et al., 2006)، نهشته‌های سست کواترنری زون ساحلی در غرب آلبانی (Guri et al., 2000)، رسوبات گلی جزر و مدی (Flemming & Delafontaine, 2000)، رس‌های دریایی (Sridharan et al., 2004) و بسیاری از فعالیت‌های دیگر اشاره کرد. همچنین مرادی هرسینی (۱۳۸۶) مطالعات جامع و کاملی در مورد زمین‌شناسی، محیط‌رسوبی و زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های عهد حاضر محیط‌های رسوبی مختلف در جنوب دشت خوزستان انجام داده است و برای نخستین بار نهشته‌های رسوبی رودخانه بهمنشیر را به عنوان نهشته‌های جزر و مدی سری بهمنشیر معرفی نموده است.

شکل ۴. تغییرات سرعت جریان در نزدیکی پل چوبنده
(مهندسين مشاور تدبیر ساحل، ۱۳۸۸)

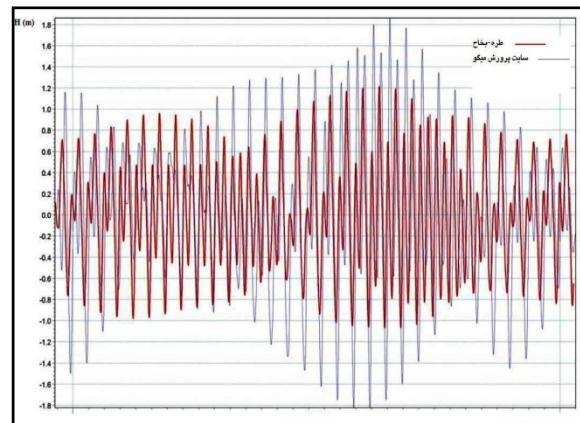
پل چوبنده (منطقه میانی رودخانه) با استفاده از خروجی‌های به دست آمده از مدل MIKE مقادیر تراز سطح آب و سرعت جریان در منطقه چوبنده در انscal ۳ و ۴ ارائه شده است.

ایستگاه فاو (منطقه پایین دست)
اطلاعات مورد استفاده در منطقه پایین دست از ایستگاه جزر و مدی فاو (رودخانه اروندرود) که در فاصله ۷۸ کیلومتری از مدخل بهمنشیر قرار دارد، به دست آمده است. با توجه به اطلاعات به دست آمده خروجی‌های مدل MIKE از ایستگاه‌های مختلف درمناطق بالا دست، میانی و پایین دست، تغییرات تراز سطح آب و سرعت جزر و مد در جدول ۱ ارائه شده است.

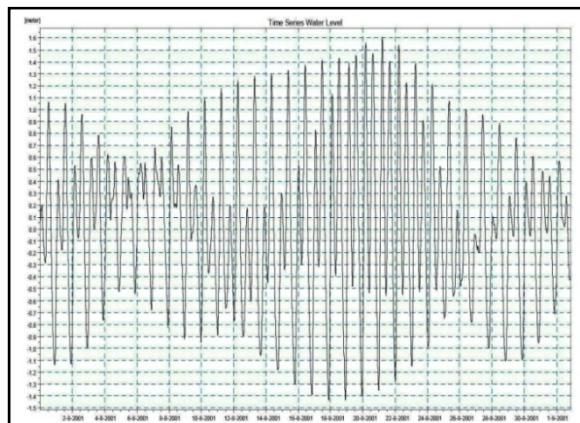
نتایج جدول ۱ بیانگر کاهش تراز و شدت انرژی جریان رودخانه، در منطقه میانی است که این امر می‌تواند در نتیجه مئاندری بودن آن و احتمالاً برخورد جریانات جزو مردمی از بالا دست و پایین دست رودخانه در این منطقه باشد. میزان ارتفاع جزو مردمی (H) در بالا دست و پایین دست افزایش یافته که این امر به علت دوسویه بودن جزو مردمی رودخانه بهمنشیر می‌باشد.

ایستگاه منیخ، منطقه بالا دست رودخانه بر اساس اطلاعات ۱۳ ساله از ایستگاه منیخ که به فاصله حدود ۳ کیلومتری از مدخل رودخانه بهمنشیر قرار دارد، میزان تغییرات تراز آب و سرعت جریان مورد بررسی قرار گرفته است.

ایستگاه طره بخاخ، منطقه میانی رودخانه این ایستگاه در کیلومتر ۲۵ از مدخل رودخانه بهمنشیر واقع شده است. در شکل ۲ نوسانات سطح آب در ایستگاه طره بخاخ و محل سایت پرورش میگو چوبنده، طی دوره یک ماهه (August 2001) ارائه شده است.

شکل ۲. تغییرات تراز آب در نزدیکی طره بخاخ و سایت پرورش میگو (مهندسين مشاور تدبیر ساحل، ۱۳۸۸)

شکل ۳. تغییرات تراز سطح آب در نزدیکی پل چوبنده
(مهندسين مشاور تدبیر ساحل، ۱۳۸۸)

جدول ۱. تغییرات متوسط تراز سطح آب و سرعت جریان

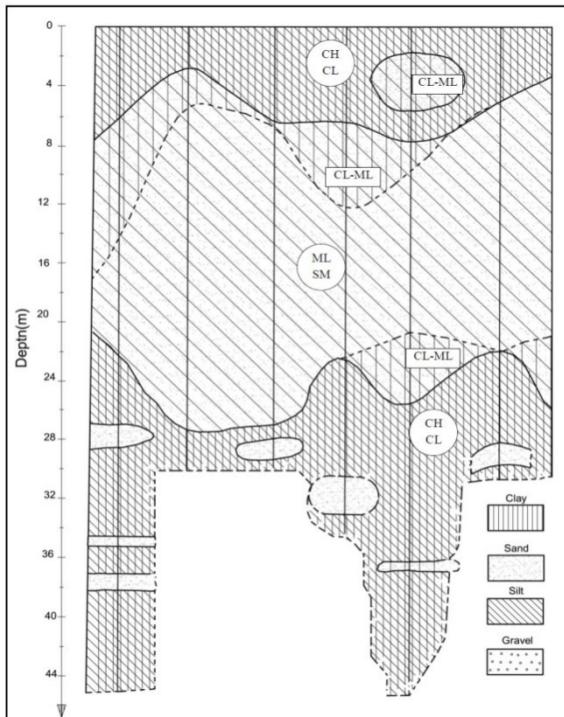
جزر و مد در امتداد رودخانه بهمنشیر

تغییرات تراز جریان (m)				میزان سرعت جریان (m/sec)		
H	MLW	MHW	MSL	حالت جزر	حالت مد	نام
۳/۷	-۱/۸۵	۱/۸۵	۲/۷۴	-۰/۷۲	+۰/۲۳	نیم خ
۲	-۱	۱	---	---	---	نیم خ
۲/۸	-۱/۴	۱/۴	---	-۰/۷	+۰/۲۵	نیم خ
۴	-۲	۲	۱/۷۴	-۱/۰۵	+۰/۷۵	نیم خ

H=ارتفاع موج یا همان تغییرات تراز آب از حالت جزر تا حالت مد.

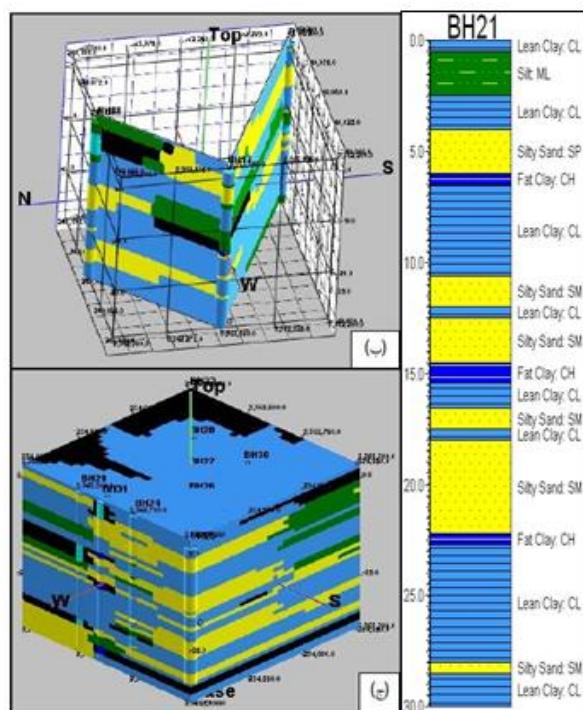
MSL=تراز میانگین سطح دریا طی یک پریود حداقل ۱۸۶ سال.

MLW=میانگین سطوح مد. MHW=میانگین سطوح جزر.

شکل ۵. نیمرخ نهشته‌های سری جزر و مدی بهمنشیر

(Moradi Harsini et al., 2007)

شکل ۶. (الف) لاغ یک گمانه، (ب) فنس دیاگرام سه گمانه،

ج) مدل سه بعدی محدوده بالادست رودخانه

۳. نهشته‌های سری جزر و مدی بهمنشیر

مرادی هرسینی و همکاران (Moradi Harsini et al., 2007) با استفاده از لاغ گمانه‌های موجود در امتداد رودخانه بهمنشیر توالي نهشته‌های این رودخانه را که در یک محیط جزر و مدی ته نشست یافته‌اند را به عنوان سری بهمنشیر معرفی نموده‌اند (شکل ۵). همان‌طور که از شکل مشخص است وجود یک لایه رسی سیلتی (CL-ML) و (CL) به ضخامت ۶-۸ متر در بالای سری بهمنشیر و یک لایه ماسه‌ای میانی به ضخامت متغیر ۱۰ تا ۲۰ متر و مجدداً یک لایه رسی پایینی، به عنوان متناول‌ترین وضعیت غالب در سری بهمنشیر می‌باشد.

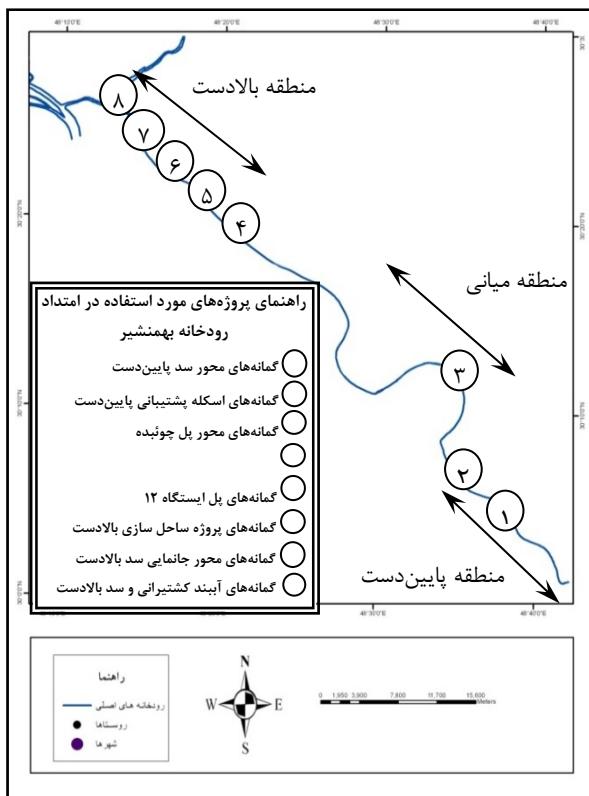
۳-۱. نیمرخ نهشته‌های سری بهمنشیر در امتداد رودخانه به منظور بررسی دقیق‌تر وضعیت افق‌های سری بهمنشیر، سعی گردید تا با استفاده از اطلاعات گمانه‌های مختلف در مناطق بالادست، میانی و پایین‌دست رودخانه نیمرخ‌های دو بعدی، سه بعدی و فنس دیاگرام‌های مناسب رسم شود تا تصویر کاملی از شرایط و تغییرات نیمرخ خاک حاصل گردد. در اشکال ۶-۸ وضعیت نهشته‌های سری بهمنشیر در سه منطقه مذکور به نمایش درآمده است

این نهشته‌ها بیشتر از نوع CL می‌باشد. علت این امر می‌تواند تغییر در شرایط مورفولوژی رودخانه در منطقه میانی (پیچابی بودن منطقه میانی) و در پی آن کاهش شدت انرژی رودخانه در این منطقه و ته نشست کانی‌های رسی باشد. همچنین شکل ۷ نشان‌دهنده توالی تقریباً کاملی از نهشته‌های سری بهمنشیر که در شکل ۵ نشان داده شده است، می‌باشد.

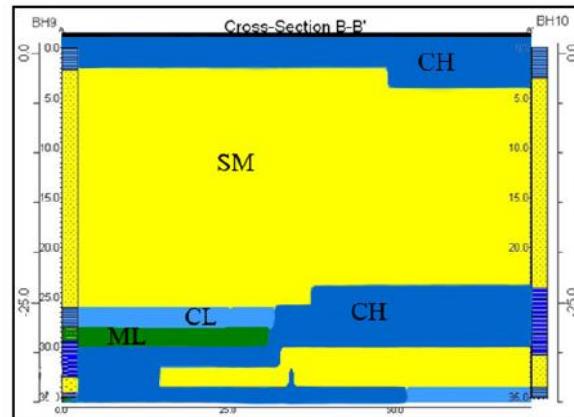
۴. خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های سری بهمنشیر

اطلاعات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های سری بهمنشیر به دو صورت به دست آمده‌اند:

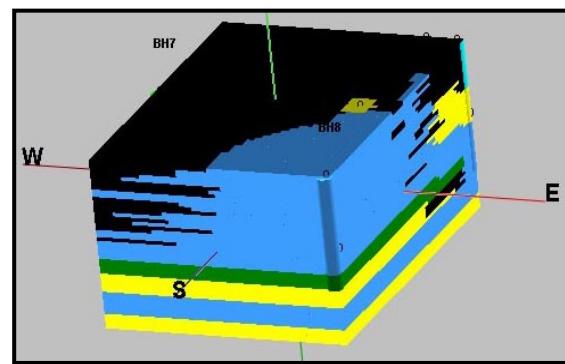
۱- جمع‌آوری اطلاعات از پروژه‌های مختلفی که در امتداد رودخانه انجام شده و یا در دست اجرا می‌باشند که موقعیت آن‌ها در شکل ۹ به نمایش در آمده است. در جدول ۲ نیز اطلاعات کمی داده‌های جمع‌آوری شده، در امتداد رودخانه ارائه شده است (مهندسين مشاور سازه‌پردازي ايران، ۱۳۷۷).

شکل ۹. موقعیت پروژه‌های مختلف در امتداد رودخانه بهمنشیر

شکل ۷. مقطع زمین‌شناسی محدوده میانی رودخانه

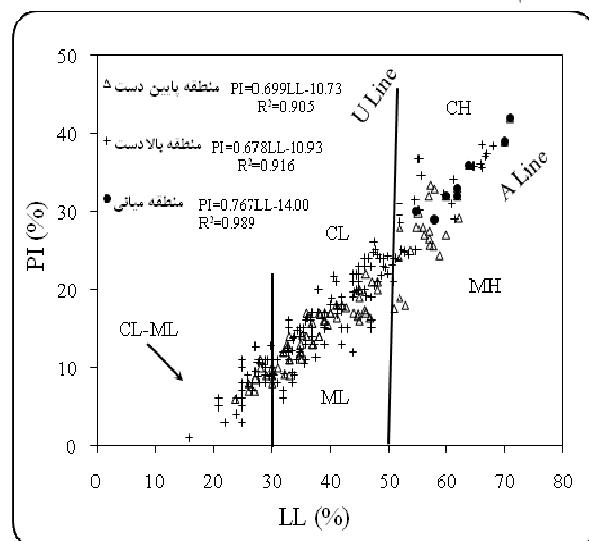
شکل ۸ مدل سه بعدی محدوده پایین دست رودخانه مقایسه مدل سه بعدی ساخته شده از لایه‌های زیر سطحی محدوده بالادست رودخانه بهمنشیر (در نزدیکی خرمشهر) (شکل ۶) و محدوده پایین دست (شکل ۸) نشان می‌دهد که به طور کلی در نواحی بالادست که شرایط متغیرتری وجود دارد و جریان‌های جزر و مدی از دو جهت و جریان‌های آب شیرین (ورودی از کارون) در این محدوده عمل می‌کنند، تغییر لایه‌بندی بیشتر بوده و لایه‌ها از ضخامت کمتری برخوردارند. به طور کلی بر خلاف پایین دست رودخانه، در نواحی بالادست ضخامت نهشته‌ها عموماً کمتر از ۵ متر بوده و لایه ضخیم و یکسانی مشابه با پایین دست مشاهده نمی‌شود. ضمن اینکه در مدل پایین دست (شکل ۸) در عمق بیش از ۲۵ متر، وجود یک لایه ماسه‌ای یکنواخت که احتمالاً می‌توان آن را از نهشته‌های آواری دریای کم عمق دانست، وجود دارد. به طور کلی از بالادست رودخانه به سمت پایین دست، عمق برخورد به افق ماسه‌ای افزایش پیدا می‌کند.

نکته قابل توجه دیگر در شکل‌های ارائه شده وجود نهشته‌های رسی از نوع CH در منطقه میانی (شکل ۷) است. در حالی که در مناطق بالادست و پایین دست رودخانه، جنس

جدول ۲. اطلاعات کمی داده‌های جمع‌آوری شده در امتداد رودخانه

تعداد گمانه‌ها	حدود آتربرگ	رطوبت طبیعی	GS	SPT	برش پرهای	طبقه بندی خاک	آزمون‌های شیمیابی	تحکیم	تک محوری	سه محوری
۱۰۳	۸۳۷	۳۴۵	۱۷۵	۶۹۱	۹۲	۸۲۷	۴۶۱	۸۴	۱۱۵	۱۰۰

افق سوم از عمق بیش از ۲۵ متری روندی به مانند افق اول دارد.

شکل ۱۰. نمودار پلاستیسیته مربوط به نهشته‌های افق رسی نواحی بالادست، میانی و پایین دست رودخانه

این تغییرات به خوبی با ضخامت افق‌های سری بهمنشیر که در شکل ۵ به آن اشاره شد، مطابقت می‌کند بگونه‌ای که می‌توان افق اول را به نهشته‌های رسی بالایی، افق دوم را به لایه ماسه‌ای سیلتی و افق سوم را به نهشته‌های رسی پایینی سری بهمنشیر مربوط دانست.

شکل ۱۱الف و ب متوسط خصوصیات فیزیکی مختلف در افق‌های رسی، سیلتی و ماسه‌ای نواحی بالادست، میانی (پیچاب‌ها) و پایین دست رودخانه بهمنشیر را نشان می‌دهند. یکی از نکات قابل توجه در شکل ۱۱الف افزایش پلاستیسیته افق ماسه‌ای در بخش پایین دست رودخانه است که می‌توان نتیجه گرفت افق ماسه‌ای در بالادست بیشتر از نوع SM و در پایین دست از نوع SC می‌باشد.

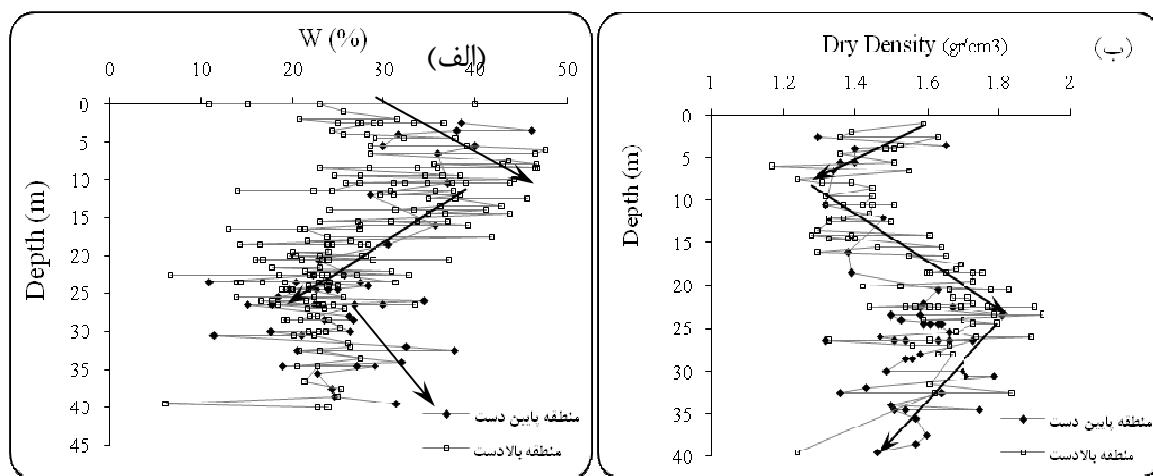
۲- انجام بازدیدها و آزمون‌های صحرایی از قبیل استفاده از کاوشگر دینامیکی مکینتاش پروب و همچنین اخذ نمونه‌های مناسب در امتداد رودخانه و انجام آزمون‌های آزمایشگاهی از قبیل آزمایش‌های مکانیکی، فیزیکی و شیمیابی بر روی نمونه‌ها.

۴- ۱. خصوصیات فیزیکی نهشته‌های سری بهمنشیر شکل ۱۰ نمودار پلاستیسیته مربوط به نهشته‌های افق رسی نواحی بالادست، میانی و پایین دست رودخانه بهمنشیر را نشان می‌دهد. نکته قابل توجه در این نمودار این است که نمونه‌های رسی متعلق به نواحی بالادست و پایین دست رودخانه، اکثراً در نزدیکی و بالای خط A و در محدوده رس‌های غیرآلی با خاصیت خمیری کم تا متوسط(CL) قرار گرفته‌اند. معادله به دست آمده از توزیع این نمونه‌ها تقریباً یکسان است که این مطلب بیانگر حاکم بودن شرایط رسوبگذاری یکسان در هر دو منطقه می‌باشد. از طرف دیگر نمونه‌های رسی مربوط به منطقه میانی همگی بالای خط A و در محدوده رس‌های غیرآلی با پلاستیسیته بالا (CH) قرار دارند که نشان از تغییر در شرایط رسوبگذاری ناشی از تغیر انرژی محیط نسبت به دو منطقه دیگر دارد.

در شکل ۱۱الف و ب تغییرات میانگین پارامترهای درصد رطوبت و دانسیته خشک نهشته‌های سری بهمنشیر نسبت به عمق در نواحی بالادست و پایین دست رودخانه ارائه شده است. به طور کلی با توجه به روند تغییرات درصد رطوبت طبیعی و دانسیته خشک نسبت به عمق، می‌توان ۳ افق را در هر دو بخش بالادست و پایین دست تفکیک نمود.

افق اول از سطح زمین تا عمق حدود ۷ متری، که یک روند افزایش درصد رطوبت (روند کاهشی در دانسیته خشک) مشاهده می‌شود.

افق دوم از عمق ۷ تا حدود ۲۵ متری، نسبت به افق اول روند معکوس دارد.

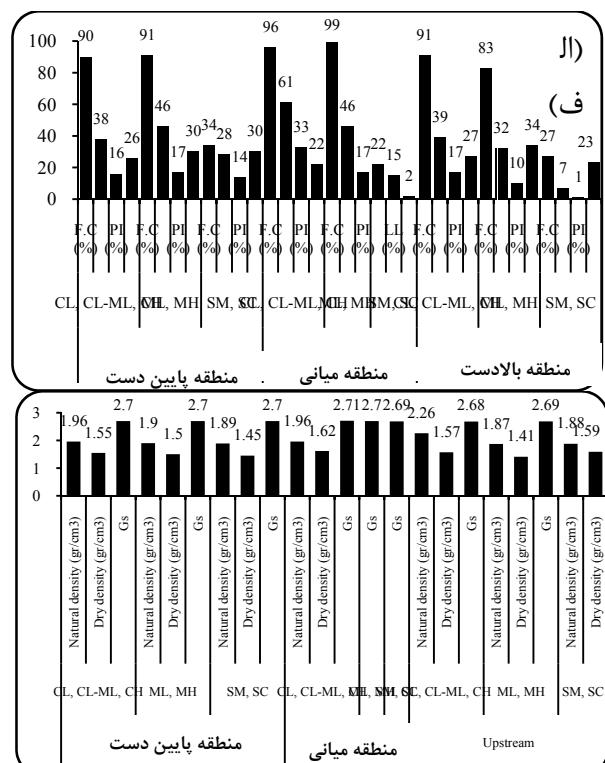

شکل ۱۱. الف) تغییرات درصد رطوبت طبیعی ب) تغییرات دانسیته خشک در نهشته‌های سری بهمنشیر نسبت به عمق

جدول ۳. متوسط خصوصیات فیزیکی افق‌های رسی سری بهمنشیر در امتداد رودخانه

افق	محل پژوهشها	D ₅₀ (mm)	FC%	LL%	PI%	W%
۱	/	۰/۰۰۹	۸۸	۳۵/۲	۱۳	۴۰
۲	/	۰/۰۱۰	۸۶/۳	۴۱/۶	۱۷/۳	۳۹/۷
۳	/	-	-	-	-	-
۴	/	-	-	-	-	-
۵	۰/۰۱۴	۹۲/۶	۴۲/۳	۴۲/۷	۱۹/۷	۴۵/۵
۶	۰/۰۰۷	۹۶/۳	۳۴	۱۲/۹	۱۲/۹	۳۷/۴
۷	۰/۰۰۹	۹۳/۲	۳۷	۱۵/۱	۱۵/۱	۳۰
۸	۰/۰۱۵	۹۶/۴	۳۵/۷	۱۳/۴	۱۳/۴	۲۱/۲
میانگین	۰/۰۱۲	۹۰/۹	۳۹	۱۵/۸	۱۵/۸	۳۴/۱
۱	۰/۰۱۱	۸۹/۲	۴۰/۳	۱۷/۶	۱۷/۶	۲۴/۳
۲	۰/۰۱۰	۹۴/۱	۳۶/۱	۱۴/۳	۱۴/۳	۲۴
۳	۰/۰۰۴	۹۶/۴	۶۰/۷	۳۲/۶	۳۲/۶	۲۱/۶
۴	۰/۰۰۴	۹۶	۴۲/۲	۴۲/۹	۱۶/۹	۲۴/۴
۵	۰/۰۰۹	۹۴/۵	۴۲/۳	۱۴/۸	۱۴/۸	۲۰/۳
۶	۰/۰۰۵	۸۵/۸	۳۶/۸	۱۲/۸	۱۲/۸	۲۳/۳
۷	۰/۰۱۵	۹۱	۴۰/۸	۱۸/۸	۱۸/۸	۱۸/۸
۸	۰/۰۰۶	۹۴/۵	۴۶/۱	۲۲/۴	۲۲/۴	۱۹/۵
میانگین	۰/۰۰۸	۹۲/۷	۴۳/۴	۲۰/۲	۲۰/۲	۲۲/۷

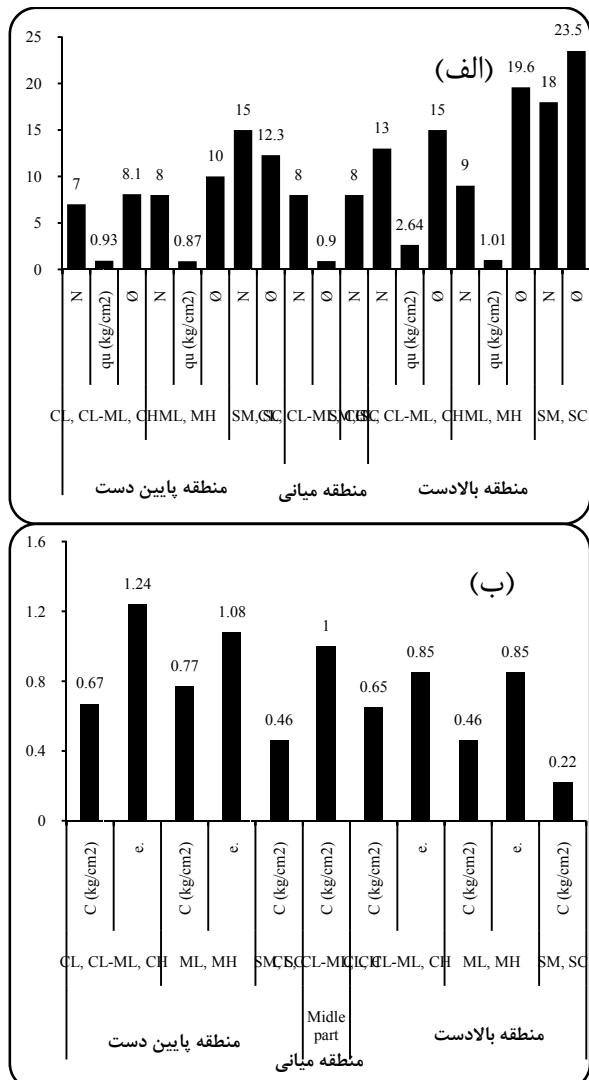
یکی از نکات قابل توجه در جدول ۳ نزدیک بودن درصد رطوبت طبیعی (W) به حدروانی (LL) خاک در افق بالای و نزدیک بودن رطوبت طبیعی به حد خمیری (PL) در افق پایینی می‌باشد که این مطلب به ترتیب بیانگر وضعیت عادی تحکیم

شکل ۱۲. متوسط پارامترهای فیزیکی نهشته‌های مختلف در امتداد رودخانه؛ الف) درصد ریزدانه (Fc)، حدود آتربرگ و درصد رطوبت ب) دانسیته مرطوب، دانسیته خشک و Gs

در جدول ۳ متوسط خصوصیات فیزیکی افق رسی بالای و افق رس پایینی سری بهمنشیر ارائه شده است. در واقع در این قسمت وضعیت این دو افق رسی نسبت به هم، در امتداد رودخانه مورد مطالعه قرار گرفته است.

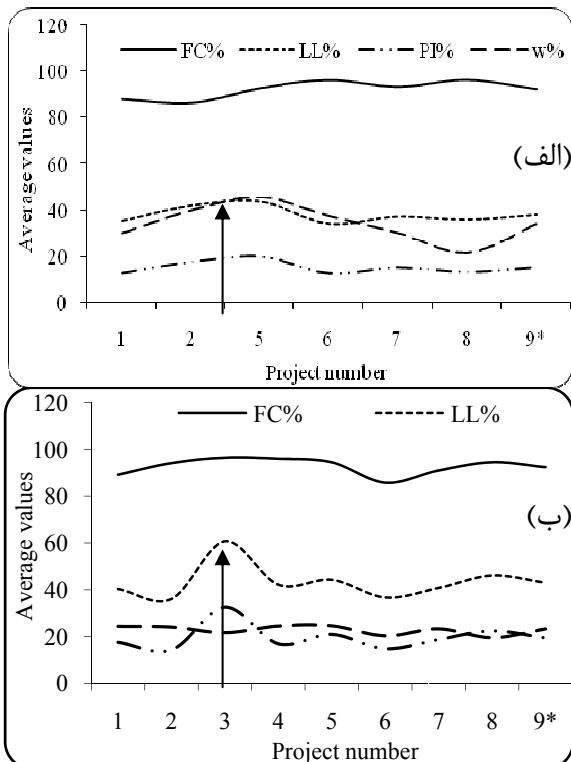
ماسه‌ای از بالادست رودخانه به سمت پایین دست می‌باشد. همچنین در شکل ۱۴ میزان چسبندگی افق ماسه‌ای در پایین دست رودخانه نسبت به بالادست افزایش یافته که این امر با افزایش حدود پلاستیسیته که در بخش خصوصیات فیزیکی به آن اشاره شد، به خوبی مطابقت دارد. از نکات قابل توجه دیگر کاهش شدید زاویه اصطکاک داخلی (θ) و افزایش میزان چسبندگی (C) افق رسی در منطقه میانی رودخانه است.

شکل ۱۴. الف و ب)- میانگین خصوصیات مکانیکی افق‌های سری بهمنشیر در امتداد رودخانه

شکل ۱۵ مقایسه متوسط برخی از خصوصیات مکانیکی افق‌های رسی بالایی و پایینی سری بهمنشیر را نشان می‌دهد. با توجه به شکل ۱۵، مقدار چسبندگی (C)، چسبندگی مؤثر (‘C)، مقاومت برشی زهکشی نشده (Su)، در افق رس پایینی نیز

یافته بودن افق بالایی و پیش تحکیمی بودن افق پایینی می‌باشد. در شکل ۳ الف و ب تغییرات متوسط خصوصیات فیزیکی مختلف در امتداد رودخانه (شماره پروژه‌ها) در هر دو افق رسی مشخص شده است. نکته قابل توجه در این شکل‌ها افزایش درصد ریزدانه‌ها (Fc) و حدود آتربرگ در محل پروژه شماره ۳ (واقع در منطقه میانی) می‌باشد که نشان‌دهنده تغییر در شرایط رسوبگذاری ناشی از کاهش شدت انرژی رودخانه در این منطقه است.

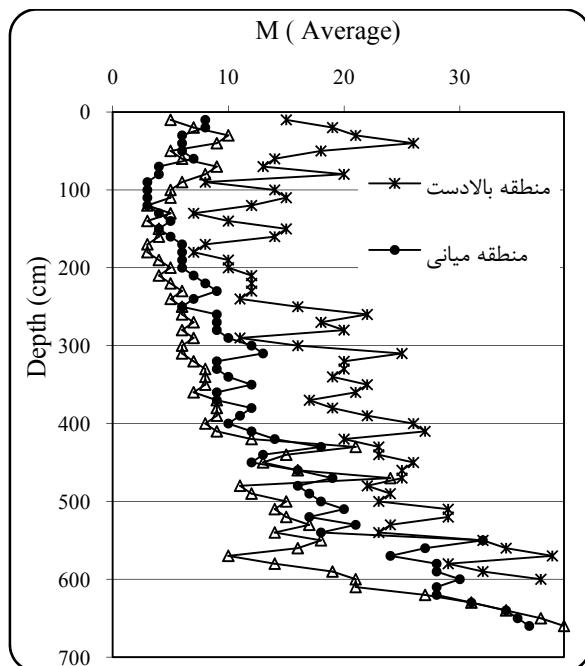

شکل ۱۳. تغییرات متوسط درصد ریزدانه، حدود آتربرگ و درصد رطوبت در امتداد رودخانه الف) افق رس بالایی سری بهمنشیر ب) افق رس پایینی سری بهمنشیر (۹* میانگین پارامترها)

۴-۲. خصوصیات مکانیکی نهشته‌های سری بهمنشیر در شکل ۱۴الف و ب متوسط خصوصیات مکانیکی مختلف در افق‌های سری بهمنشیر ارائه شده است. با توجه به شکل ۱۴الف مشاهده می‌شود با عبور از بالادست رودخانه به سمت پایین دست، پارامترهای مقاومتی (عدد SPT و مقاومت تراکمی تک محوره q_u) در تمام افق‌های سری بهمنشیر کاهش می‌باید. این روند نزولی در افق ماسه‌ای نسبت به افق‌های دیگر کمتر است که علت آن افزایش عمق قرارگیری افق

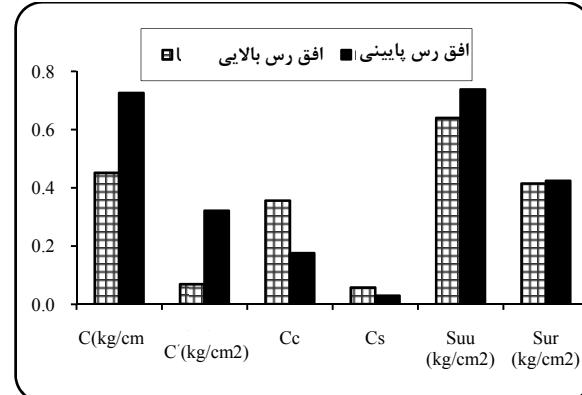
یکی از کاوشگرهای دینامیکی مناسب برای خاک‌های ریزدانه و رسی سست، کاوشگر مکیتاش پروب است که بر خلاف آزمایش نفوذ استاندارد (SPT) معمولاً نیاز به حفر گمانه ندارد. این دستگاه نوع خیلی سبکی از کاوشگرهای دینامیکی است که با توجه به سبک بودن وزن چکش آن، فقط در رسوبات ریزدانه نرم و رس‌های سست ($Cu < 50 \text{ kPa}$) استفاده می‌شود و جهت تعیین مشخصات مقاومتی آبرفت‌های ریزدانه تا عمق کمتر از ۱۰ متر می‌توان از آن استفاده کرد (خدایست، ۱۳۸۴).

در شکل ۱۷ مقادیر میانگین تعداد ضربات کاوشگر مکیتاش پروب جهت نفوذ ۱۰ سانتی‌متر مخروط دستگاه به داخل زمین (M) در سه منطقه بالادست، میانی و پایین‌دست رودخانه نسبت به عمق ارائه شده است. همان‌طور که از شکل ۱۷ مشخص است مقادیر M از سطح زمین تا عمق ۱ متری افزایش چشم‌گیری می‌یابد علاوه بر این مقادیر M با عبور از بالادست به سمت پایین‌دست کاهش می‌یابد. همچنین در عمق ۶ الی ۷ متری مقدار تمام ضربه‌ها در هر سه منطقه تقریباً یکسان بوده و تعداد بیشتر از 30° ضربه را نشان می‌دهند.

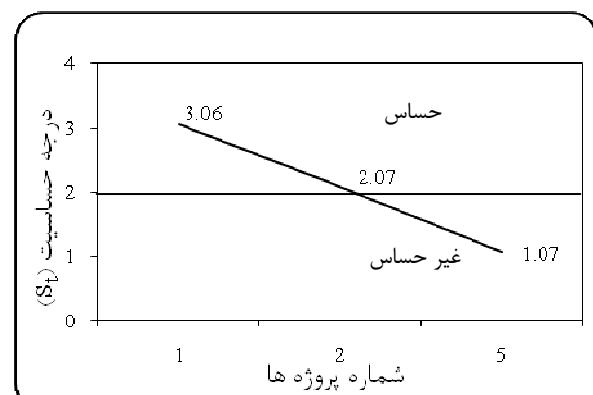
شکل ۱۷. مقادیر میانگین M در سه منطقه بالادست، میانی و پایین‌دست رودخانه بهمنشیر

نسبت به افق رس بالایی افزایش یافته است. همچنین نشانه تورم (Cs) و نشانه فشردگی (Cc) افق رس پایینی نیز نسبت به بالایی کاهش یافته است که این امر نشان از افزایش بار سربار موجود بر افق پایینی و پیش تحکیمی بودن این افق دارد.

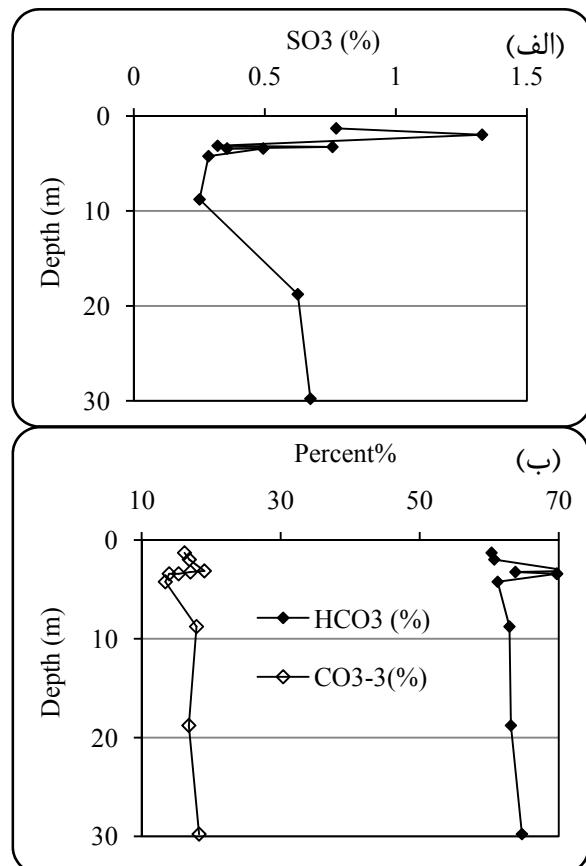
شکل ۱۵. مقایسه ویژگی‌های مکانیکی در افق رس بالایی و پایینی

با توجه به نسبت مقاومت بر شی زهکشی نشده دست نخورده، به دست خورده ($St = Su/Sr$) درامداد رودخانه مشاهده می‌گردد که با عبور از بالادست به سمت پایین‌دست رودخانه، میزان حساسیت خاک در افق رس پایینی افزایش می‌یابد (شکل ۱۶). این درحالی است که این روند در لایه رس بالایی (عادی تحکیم یافته) تغییر خاصی نکرده و این لایه به عنوان خاک‌های غیرحساس تلقی می‌شود. به نظر می‌رسد افزایش شوری در پایین‌دست و پیش تحکیمی بودن افق رس پایینی، سبب افزایش حساسیت خاک در این منطقه شده باشد.

شکل ۱۶. تغییرات حساسیت افق رس پایینی در امتداد رودخانه (شماره‌های محور افقی بیانگر موقعیت پروژه‌ها می‌باشند)

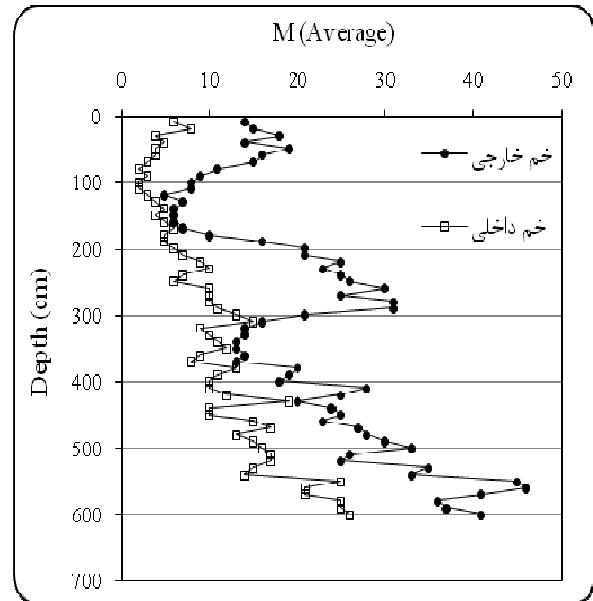
شکل‌ها مشاهده می‌شد که مقدادیر سولفید ($\text{SO}_3\text{-}3$)، کربنات ($\text{CO}_3\text{-}2$) و بی‌کربنات ($\text{HCO}_3\text{-}2$) در اعمق سطحی افزایش چشمگیری می‌یابند که این امر می‌تواند به علت بروز پدیده مؤینگی در نتیجه بالا بودن سطح آب زیر زمینی (عمق ۲ الی ۱/۵ متری از سطح زمین) و همچنین نرخ بالای تبخیر در منطقه باشد. نکته قابل توجه در این قسمت افزایش پارامترهای مقاومتی از جمله تعداد ضربات زیاد کاوشگر دینامیکی مکیتاش پروب (شکل‌های ۱۷ و ۱۸) در اعمق سطحی است که به خوبی با نتایج ارائه شده در شکل ۱۹ الف و ب تطابق دارد و علت آن سیمانی شدن این قسمت از افق خاک در اثر انباشته شدن این عناصر در اعمق سطحی می‌باشد.

شکل ۱۹. (الف) تغییرات ($\text{SO}_3\text{-}3$) ب) تغییرات کربنات و بی‌کربنات نسبت به عمق در افق رسی سری بهمنشیر

نتایج آزمون‌های شیمیایی نمونه‌های اخذ شده از مناطق بالادست، میانی و پایین‌دست رودخانه در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به روابط موجود در خصوص خاک‌های واگرا

در شکل ۱۸ نیز مقدادیر میانگین M در خم‌های داخلی و خارجی پیچاب رودخانه (منطقه میانی) ارائه شده است. نتایج نشان داده شده در شکل ۱۸ مovid افزایش ضربات در خم‌های خارجی رودخانه نسبت به خم‌های داخلی آن می‌باشد که از علل آن می‌توان به جوان بودن رسوبات ته نشست یافته در خم داخلی، نسبت به رسوبات در حال فرسایش در خم خارجی اشاره کرد.

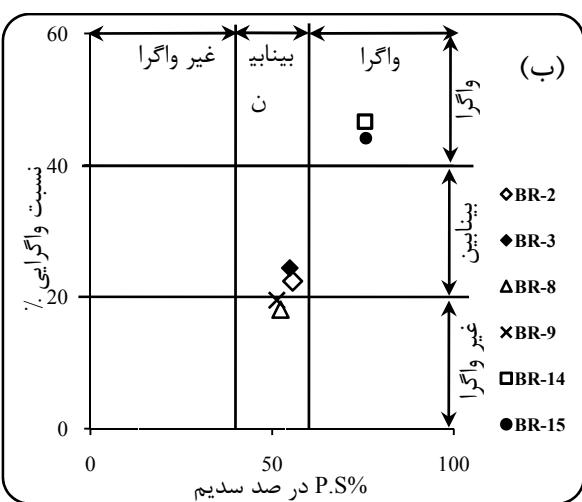
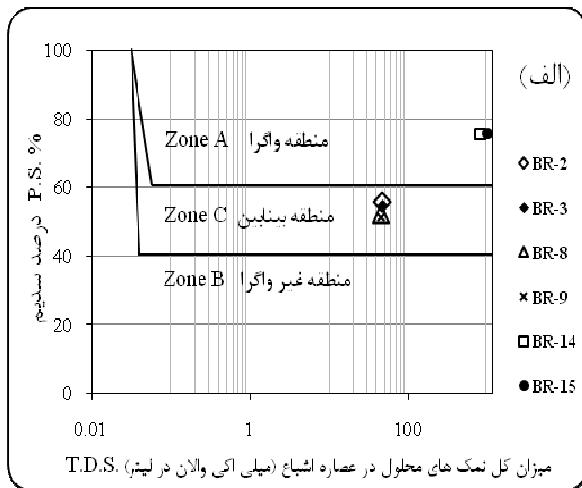
شکل ۱۸. مقدادیر میانگین M در خم‌های خارجی و داخلی پیچاب رودخانه بهمنشیر

۴-۳. خصوصیات شیمیایی و کانی‌شناختی افق رسی سری بهمنشیر

با توجه به اهمیت و تأثیر خصوصیات شیمیایی بر روی خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی به ویژه در مورد نهشته‌های ریزدانه، در این بخش نتایج بررسی خصوصیات شیمیایی افق رسی سری بهمنشیر، در امتداد رودخانه مورد مطالعه قرار گرفته است. در این راستا ضمن گردآوری اطلاعات موجود از گزارش‌های مختلف در امتداد رودخانه، نمونه‌های مختلفی که در امتداد رودخانه جمع آوری شده بود نیز تحت آزمایش شیمیایی و آنالیزهای XRF و XRD قرار گرفته‌اند.

شکل ۹ الف و ب نتایج اطلاعات شیمیایی حاصل از گزارش‌های ژئوتکنیکی پژوهش‌های مختلف در افق رسی سری بهمنشیر را نسبت به عمق نشان می‌دهند. با توجه به این

جریانات جزر و مدی در منطقه بالادست و افزایش شدت شوری این منطقه از رودخانه نسبت به منطقه میانی می‌باشد که خود گواهی دیگر بر تأثیر شرایط هیدرودینامیکی خاص رودخانه بهمنشیر در خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های آن می‌باشد.

شکل ۲۰. وضعیت واگرایی افق رس بالایی سری بهمنشیر در امتداد رودخانه (الف) بر اساس معیار شرارد و همکاران (۱۹۷۶) (ب) بر اساس نسبت واگرایی هیدرومتری دوگانه و درصد سدیم

۴-۳-۱. کانی‌شناسی افق رس بالایی در امتداد رودخانه بهمنشیر مشخص کردن کانی‌شناسی نمونه‌های افق رس بالایی سری بهمنشیر از روش پراش پرتو ایکس (XRD) استفاده گردیده است. تمامی نمونه‌های اخذ شده از منطقه، بعد از

و معیارهای مختلف بررسی اینگونه خاک‌ها و همچنین نتایج آزمون‌های شیمیایی عصاره اشباع که در جدول ۴ ارائه شده، تصمیم بر آن شد که از معیار شیمیایی شرارد و همکاران (Sherard et al., 1976) بهمنظور بررسی وضعیت واگرایی افق رس بالایی سری بهمنشیر، در امتداد رودخانه استفاده شود. همچنین آزمایش هیدرومتری دوگانه طبق استاندارد ASTM-D4221-83a بر روی ۱۵ نمونه انجام گرفت که در جدول ۴ نتایج نسبت واگرایی در برخی از آن‌ها به همراه پارامترهای شیمیایی مورد استفاده در معیارهای ذکور ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج آزمون‌ها و پارامترهای شیمیایی مورد استفاده در تعیین واگرایی افق رس بالایی در امتداد رودخانه

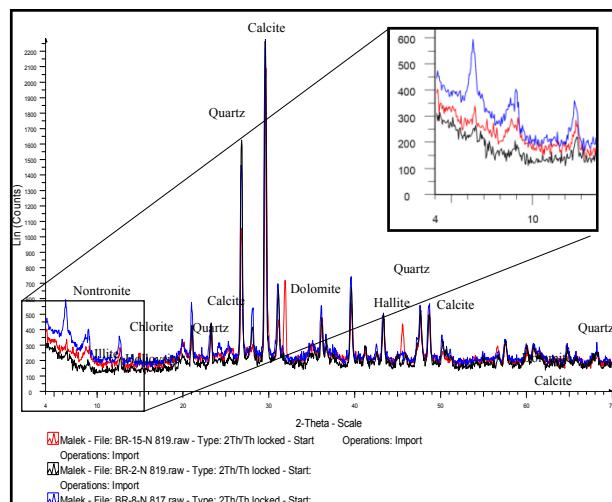
منطقه	بالادست	میانی	پایین دست			
نمونه آزمایش	BR-2	BR-3	BR-9	BR-8	BR-14	BR-15
Ec (Ds/m)	۴/۴۶	۴/۴۲	۴/۳۵	۴/۳۲	۵۳/۴	۷۹/۱
PH	۸	۸	۷/۹	۷/۹	۸	۸/۱
Na ⁺ (meq/lit)	۲۶/۳	۲۵/۸	۲۳/۵	۲۳/۱	۶۳۴	۸۰۴
نسبت واگرایی	۲۲/۴	۲۴/۴	۱۸/۱	۱۹/۵	۴۶/۶	۴۴/۱
TDS (meq/lit)	۴۷/۲	۴۷/۱	۴۴/۹	۴۵	۸۳۶	۱۰۶۰
Ps%	۵۵/۶	۵۴/۸	۵۲/۳	۵۱/۲	۷۵/۵	۷۵/۷
S.A.R	۸/۲	۷/۹	۷/۲	۷	۶۳/۲	۷۱/۲

نسبت جذب سدیم، $S = \frac{P.S}{T.D.S}$ = درصد سدیم

با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۴ و شکل‌های ۲۰ الف و ب مشخص می‌شود که طبق معیار شرارد نمونه‌های اخذ شده از منطقه بالادست از نظر واگرایی در رده بینابین، منطقه میانی در رده غیر و اگرا و پایین دست جزو خاک‌های واگرا قرار می‌گیرند.

این مسئله که خاک‌های بالادست غیر و اگرا نبوده و در رده بینابین قرار گرفته‌اند، حائز اهمیت است که علت آن حضور

فیزیکی و مکانیکی ارائه شده در بخش‌های پیشین به خوبی انطباق دارد. با توجه به مطالب ارائه شده در این بخش، مشخص می‌شود که نوع کانی‌های غیر رسی در تمام مناطق تقریباً یکسان است با این تفاوت که در منطقه پایین‌دست کانی هالیت نیز پدیدار می‌شود. در مورد کانی‌های رسی باید گفت که این کانی‌ها در پایین‌دست بیشتر از خانواده اسمکتیت‌ها و در بالادست بیشتر از خانواده کائولینیت‌ها می‌باشند. اما نکته قابل توجه اینست که در منطق بالادست و پایین‌دست رودخانه، در صد کانی‌های رسی نسبت به کانی‌های غیر رسی کم است در حالی که در منطقه میانی رودخانه، این نسبت زیاد بوده و حضور کانی‌های رسی افزایش یافته است. همین امر سبب گشته تا خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی منطقه میانی با دیگر مناطق رودخانه متفاوت باشد.

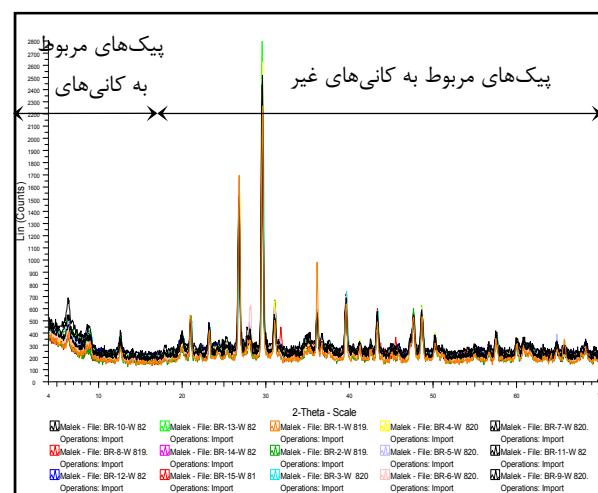

شکل ۲۲. نمودار آنالیز XRD ۳ نمونه (BR-15-N, BR-8-N, BR-2-N) در امتداد رودخانه

۵. نتیجه گیری

با توجه به مطالب ارائه شده مشخص گردید که خصوصیات فیزیکی، مکانیکی و شیمیایی نهشته‌های سری بهمنشیر با یکدیگر مرتبط بوده و همچنین این خصوصیات مناثر از شرایط هیدرودینامیکی و مورفولوژی حاکم بر این رودخانه

شستشو با اسید کلریدریک ۱/۰ مولار و آماده سازی آنها، مورد آنالیز قرار گرفت و پیک تمام نمونه‌های مورد بررسی در شکل ۲۱ ارائه شده است. در نگاه اول، این شکل بیان گر یکسان بودن کانی‌شناسی و منشاء یکسان نمونه‌های مورد مطالعه می‌باشد.

شکل ۲۱. نمودار آنالیز XRD نمونه‌های اخذ شده در امتداد رودخانه

جهت مطالعه دقیق‌تر، نتایج XRD نمونه‌ها در سه منطقه بالادست، میانی و پایین‌دست رودخانه تفسیر شده که در اینجا تنها به شرح سه نمونه از آن‌ها (BR-15-N, BR-8-N, BR-2-N) اكتفا می‌شود. در شکل ۲۲ نمودار XRD هر سه نمونه بالادست (BR-2-N)، میانی (BR-8-N) و پایین‌دست (BR-15-N) ارائه شده است. قبل از هر چیز باید به این نکته اشاره شود که در نمودارهای XRD ارائه شده، محدوده مقدار ۲۰ درجه افقی نمودار (XRD) کوچک‌تر از 20° مربوط به کانی‌های رسی و بزرگ‌تر از 20° مربوط به کانی‌های غیر رسی می‌باشد مهم‌ترین دستاوردهای که از شکل ۲۲ حاصل می‌گردد. این نتیجه است که در منطقه میانی، شدت پرتوهای مربوط به کانی‌های رسی نسبت به منطقه بالادست و پایین‌دست افزایش می‌یابد که این مطلب بیان گر افزایش میزان کانی‌های رسی نسبت به دو منطقه دیگر است. این مهم با نتایج خصوصیات

بالادست رودخانه به سمت پایین دست آن از پارامترهای مقاومتی کاسته شده است که از جمله علل آن می‌توان به افزایش شدت شوری در پایین دست و در پی آن ته نشت ذرات رسی به صورت ساختار حفره‌دار اشاره کرد. اگرچه انتظار می‌رود که در منطقه بالادست رودخانه نیز به علت حضور جریانات جزر و مدی و افزایش نرخ شوری، پارامترهای مقاومتی کاهش یابد ولی بر عکس خصوصیات مقاومتی افزایش یافته که از جمله مهم‌ترین علل آن می‌توان به افزایش فعالیت‌های انسانی در منطقه بالادست (خرمشهر-آبادان) و همچنین افزایش سن رسوبات به سمت بالادست رودخانه نیز اشاره کرد.

می‌باشد. شرایط هیدرودینامیک و مورفولوژی خاص رودخانه بهمنشیر سبب گشته تا در منطقه بالادست و پایین دست رودخانه، جریانات جزر و مدی دو سویه حاکم باشد. این امر باعث به وجود آمدن شرایط رسوبگذاری و محیط شیمیایی تقریباً یکسانی در این مناطق از رودخانه گشته و سبب ایجاد مشابهت‌هایی در خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های سری بهمنشیر در این مناطق شده است.

در منطقه میانی رودخانه به علت مورفولوژی ممتازی آن و کاهش تراز و شدت جریان رودخانه، ته نشت کانی‌های رسی نسبت به مناطق بالادست و پایین دست بیشتر بوده که همین امر سبب تغییر در خصوصیات زمین‌شناسی مهندسی این منطقه نسبت به مناطق مذکور گشته است. با عبور از

منابع

- خدایپست، م.، ۱۳۸۴. توسعه تکنیک‌های شناسایی ژئوتکنیکی خاک‌ها با کاوشگرهای دینامیکی. رساله دکتری مهندسی عمران، دانشکده فنی، دانشگاه تهران.
- مرادی هرسینی، ک.، ۱۳۸۶. بررسی ویژگی‌های زمین‌شناسی مهندسی نهشته‌های محیط‌های رسوبی عهد حاضر در جنوب دشت خوزستان. رساله دکتری زمین‌شناسی مهندسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس.
- مهندسين مشاور تدبیر ساحل، ۱۳۸۸. گزارش توسعه بندر تجاري چوبنده، مطالعات تكميلي مرحله اول فصل چهارم: مدل‌سازی رياضي هيدروليكي و رسوب چوبنده.
- مهندسين مشاور سازه پردازی ايران، ۱۳۷۷. گزارش ژئوتکنیک و مهندسی پی ابنيه، طرح ساماندهی رودخانه بهمنشیر.
- Bozzano, F., Andreucci, A., Gaeta, M., Salucci, R., 2000. A geological model of the buried Tiber River valley beneath the historical centre of Rome. Bulletin of Engineering Geology and the Environment, 59:1-21.
- Delgado, J., Alfaro, P., Andreu, J.M., Cuenca, A., Domenech, C., Estevez, A., Soria, J.M., Tomas, R., Yabenes, A., 2003. Engineering geological model of the Segura River flood Plain (SE Spain): a case study for engineering planning. Engineering Geology, 68: 171-187.
- Flemming, B.W., Delafontaine, M.T., 2000. Mass physical properties of muddy intertidal sediments. Continental Shelf Research, 20: 1179-1197.
- Guri, S., Skrami, J., Duni, L., 2000. Results of geological and engineering studies on the quaternary loose deposits on the Western Coastal Zone (Albania). Second Balkan Geophysical Congress and Exhibition, pp. 116-117.

- Moradi Harsini, K., Khamechiyan, M., Hafezi Moghadas, N., Amini., 2007. Geotechnical properties of Bahmanshir Series, Southwest Khuzestan, Iran. Iranian Journal of Science & Technology, Transaction A, 31: 123-129.
- Sherard, J.L., Dunnigan, L.P., Decker, R.S., 1976. Pinhole test for identifying dispersive soils. Journal of Geotechnical engineering div., ASCE, 102: 69-85.
- Sridharan, A., Raghuveer Rao, P., Miura, N., 2004. Characterization of Ariake and other marine clays. Department of Civil Engineering, India Institute of Science, Bangalore, India.
- Xia, J., Huang, G.L., Yan, S.B., 2006. Behaviour and engineering implications of recent floodplain soft soil along lower reaches of the Yangtze River in Western Nanjing, China. Engineering Geology, 87: 48-59.